Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 188 JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 2, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 2-го ЖОВТНЯ 1997 р. Ч. 188 РІК CIV.

УКРАЇНА ДІСТАНЕ ГРОШІ ВІД МВФ

Київ (УНІАР). — Україна таки отримає гроші від Міжнародного валютного фонду за кредитом стенд-бай. Перша частина у сумі 50 млн. дол. надійде найближчим часом.

Згідно з джерелами, близькими до Кабінету Міністрів, питання вирішилося після переговорів української делегації з представниками МВФ у Гонгконгу, під час зустрічі виконавчих директорів МВФ та Світового банку.

За офіційною версією, затримка з наданням фондів носила суто технічний характер. Раніше причиною затримки називали збільшення дефіциту бюджету на 1998 рік у порівнянні із цифрою, закладеною у меморандумі між Україною та МВФ, ухваленому у серпні цього року.

Наступного місяця очікується візита до України місії МВФ, яка аналізуватиме, між іншим, стан справ із виконанням домовлень між Україною та цією міжнародною фінансовою організацією. Вірогідно, що під час зустрічей обговорюватиметься й питання щодо розміру дефіциту бюджету на 1998 рік.

Російська міліція напала на українську православну громаду

Київ (УНІАР). — 29-го вересня у Ногінську під Москвою загін міліції особливого призначення разом зі священиками Російської Православної Церкви зробив спробу захоплення собору, який належить Українській Православній Церкві Київського Патріярхату, повідомив Конгрес Українських Націоналістів.

Побито вірних і священиків і кілька осіб кинуто до в'язниці. Згідно з інформацією, з боку міліціянтів і російських священиків лунали антиукраїнські „вигуки, прокльони на УПЦ-КП".

Богоявленський собор у Ногінську є „чи не єдиний із острівців духовности української діяспори в Росії", сказано в інформації. Він на законних засадах належить громаді УПЦ КП, але вже понад рік за ініціятивою посадника Москви Лужкова та Патріярха РПЦ Алексія II проти української громади ведеться судова справа, щоб відібрати церкву на користь РПЦ.

Українська громада вірних в Росії і патріоти України вимагають від офіційного Києва дієвого впливу на Москву, щоб захистити українців в Росії, сказано в інформації.

Росія пробує вбити клин у НАТО

Москва. — Під час спільної з французьким президентом Жаком Шіраком пресової конференції президент Росії Борис Єльцин зробив заяву, яку міжнародні спостерігачі трактують як відверту спробу вбити клин у співробітництво держав — членів Північно-атлантійського оборонного союзу.

Отже, російський лідер сказав, що проблеми европейської безпеки — це проблеми виключно европейських країн і Росії. Іншими словами, в Европі нема що робити З'єднаним Стейтам Америки.

Коментуючи цю заяву, колишній керівник американської місії в ООН Джін Киркпатрік порівняла висловлювання Б. Єльцина до подібної заяви президента Европейського союзу Жака Пуса в 1992 році, коли він сказав, що европейські питання, зокрема криза на Балканах, повинні розв'язувати самі европейці. „Та чи змогли б европейці своїми силами зупинити кровопролиття в Боснії? Чи дали б вони раду з розколом Европи на два табори? Чи перемогли б гітлерівську Німеччину? Звичайно, кожна війна на европейському континенті — Перша світова, Друга світова, теперішня в Югославії — це передусім справа европейців. Однак кожного разу европейські країни покладалися на допомогу ЗСА. Мені здається, що свою заяву президент Єльцин зробив на догоду французькому гостеві, оскільки Франція ще з часів Де Голля намагається послабити вплив З'єднаних Стейтів Америки в Европі",— підкреслила Дж. Киркпатрік.

В цьому ж сенсі оцінив заяву Б. Єльцина відомий політичний науковець Пітер Реддавей: „У словах Єльцина і в тому, як саме він їх вимовив, відчува-

(Закінчення на стор. 4)

Французька Церква вибачається перед жидами

Дрансі, Франція. — Тут у вівторок, 30-го вересня, Римо-Католицька Церква у Франції вибачилася перед жидами за її мовчанку під час французької колябораціі у голокості.

Вибачення французьких єпископів було проголошене у цьому паризькому передмісті, бо його ім'я є рівнозначним з трагічними переживаннями вивозів французьких жидів до німецьких концтаборів смерти. Саме тут у Дрансі в часі Другої світової війни був табір інтернованих жидів, звідкіля понад 76,000 вивезено до концтаборів у Німеччині, в більшості до Бухенвальду.

„Деклярація покаяння" відчитана Архиєпископом Олівіє де Берранже з Ст. Деніс — це вперше чергу незвичайне визнання відповідальности у державі, котра вже дуже довго намагається примиритися з вчинками їхнього уряду Віші під час Другої світової війни. У ній сказано: „Сьогодні ми признаємося, що мовчанка була помилкою. За це ми просимо вибачення в Бога та просимо жидів почути ці слова покаяння".

Ще багато інших слів покаяння знаходиться у згаданій деклярації, але основним залишається сам факт, що Франція, котра до двох років тому старалася цілком відокремити себе від вчинків уряду Віші, тепер устами Римо-Католицької Церкви визнає себе співвинною не тільки за мовчанку, але в першу чергу за потурання тим вчинкам та інертність до жорстокого та трагічного „процесу вбивства"своїх громадян. Бо у ті часи „мовчанка була законом, а слова протесту вийнятком", але все це не є достатнім, щоб оправдати ті злочини, тому й визнання провини та прохання вибачення.

Дебатують про вступ до МПА

Київ (Р. Р.). — Як уже інформовано, у четвер, 25-го вересня, Верховна Рада України затвердила кандидатуру судді Конституційного суду від парляменту проф. Миколи Корнієнка, який очолює науково-експертний відділ апарату Верховної Ради. Він став вісімнадцятим суддею, і таким чином формування Конституційного суду завершено. Як відомо, до нього входять по шість представників від кожної галузі влади, тобто — від Президента, Верховної Ради і Всеукраїнського з'їзду суддів.

Наступного дня зранку стало зрозуміло, що результатами голосування за Корнієнка не всі задоволені. Дехто незадоволений також новим законом про вибори на змішаній основі. Депутат Владислав Носов зазначив, що цим законом порушено права людини. Голова Комітету з питань депутатської етики Петро Шейко заявив, що під час прийняття цього закону було порушено процедуру. Він закликав голову Верховної Ради Олександра Мороза звернутися з листом до Президента Леоніда Кучми і порекомендувати йому не підписувати цей закон. На що О. Мороз відповів, що ніколи такого листа не підпише.

Були протести і проти включення до порядку денного питання вступу України до Міжпарляментарної асамблеї СНД. Від Комітету закордонних справ і зв'язків з СНД виступив депутат Олександер Шандрюк. Включати це питання до порядку денного він вважає недоцільним, оскільки угода про створення МПА СНД втратила чинність у зв'язку з прийняттям нової конвенції. Представники об'єднання „Держава і нація" нагадали, що Україна не підписала статут СНД, отже припинила там своє членство від 22-го січня 1994 року.

Питання про приєднання Верховної Ради України до Міжпарляментарної асамблеї СНД все ж поставили на голосування і більшість голосів внесли його до порядку дня восьмої сесії.

Парлямент продовжив термін отримання приватизаційних сертифікатів до кінця року і намагався затвердити план праці восьмої сесії. Однак з багатьох питань не вдалося зібрати достатнього числа голосів, тому вирішено відкласти ці питання до часу, коли парляментарії повернуться з округ.

Київський Патріярхат засудив напад на церкву

Київ (УНІАР). — У зв'язку з захопленням 29-го вересня у Ногінську під Москвою російською міліцією Богоявленського собору, Київський Патріярхат Української Православної Церкви оприлюднив нижчеподану заяву.

„Як стало відомо, 29-го вересня цього року, приблизно о 10-ій годині вечора, силами батальйону російської міліції, з участю спецпідрозділів міліції і Федеральної служби безпеки Росії, було захоплено центр Київського Патріярхату в Російській Федерації у м. Ногінську (Богородську) Московської области. Захоплено катедральний собор і резиденцію Архиєпископа Богородського Адріяна, приміщення Ногінської духовної семінарії, місцевого жіночого монастиря Київського Патріярхату, Українського Ліцею тощо.

Було по-звірячому побито сотні вірних, що стали на захист центру Київського Патріярхату в Росії. Більше сотні вірних заарештовано. Місцеві кімнати попереднього ув'язнення переповнені захисниками. Архиєпископа Адріяна, не зважаючи на його депутатську недоторканість (він є членом Ногінської Міської думи) також запроторено до в'язниці, йому зломано руку.

Такої звірячої, антилюдської розправи світ не бачив з перших віків християнства! Її можна порівняти лише з 'чорним вівтірком' під час похорону Патріярха Володимира! Чи є випадковим, що ця кримінальна акція відбулася після вбивства голови київської організації Братства Святого Апостола Андрія Первозваного Володимира Кательницького, так званого рандеву „Алєксій-Вартоломей" в Одесі, спроби висадити в повітря Свято-Феодосіївський монастир Київського Патріярхату у Києві та захоплення українських парафій після підписання так званого меморандуму про несприйняття силових дій у міжконфесійних взаємовідносинах?

Ми заявляємо рішучий протест таким діям і запевняємо, що залякати замахами і вбивствами вірних Київського Патріярхату неможливо! Наш поступ до Єдиної Помісної Православної Церкви в Україні не зупинити! З нами Бог і непереможна віра в майбутнє нашої Української Церкви і української держави!

І хай сили знавіснілої пітьми не покладають надію на свою безкарність!

Ми також закликаємо керівництво української держави в світлі недавніх запевнень на 2-му Світовому форумі українців стати на захист української православної громади в Росії та дати гідну оцінку такій антилюдській акції".

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ВІДКРИТО ПРИТУЛОК ДЛЯ ТВАРИН

КИЇВ. — Тут, у селищі Пирогів в околиці столиці, 29-го вересня відбулося відкриття притулку для безпритульних собак і котів. Раніше на цьому місці була живодерня, у якій безпритульних тварин жорстоко знищували. Притулок організувало товариство захисту тварин „SOS". На його відкриття прибула бельгійська принцеса Елізабет де Крой, а також близько 10 керівників европейських товариств захисту тварин. Сімдесятирічна принцеса, яка створила і утримує притулок для тварин у своєму замку, із забинтованою ногою після недавньої операції, ходила по схилах, оглядаючи кухню і ветеринарний відділ притулку. Щоправда, представників київської адміністрації на відкритті ніхто не бачив. У новому притулку утримується 126 собак і понад 200 котів. Є серед них і расові. Їх віддали господарі, які не змогли їх продати і не мають змоги утримувати та платити податок, встановлений посадником Києва. Притулок прийме ще багато котів і собак. Багатьох із них передають для охорони гаражів і складів.

ЗНЯТО СОВЄТСЬКЕ ГАСЛО

ОДЕСА. — Тут реорганізовано місцеве самоуправління — замість районних виконавчих комітетів створено районні адміністрації, підпорядковані виконавчому комітетові Одеської Міської Ради. Таким чином районні ради, успадковані від СССР, виявилися непотрібними. Депутати усіх дев'ятьох районів Одеси вивчили ситуацію і закон про місцеве самоврядування, ухвалили рішення про недоцільність створення районних рад в Одесі після того, як у березні 1998 році закінчиться термін дії нині існуючих рад. Журналістичне опитування показало, що мешканці міста виявили байдужість до таких змін і лише поодинокі люди вважають, що про ліквідацію рад треба було порадитися з виборцями. Більшість опитаних сказали: „Ну і Бог з ними!", „Чим менше начальства, тим ліпше" тощо.

Л. ТАБУРЯНСЬКИЙ БОРЕТЬСЯ ЗА ПРАВА ВКЛАДНИКІВ

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ. — Голова Народної Партії України, колишній кандидат на Президента України та колишній депутат Верховної Ради Леопольд Табурянський виступив на першій всеукраїнській конференції ошуканих трастами вкладників, у якій взяли участь делегати від 12-ох областей і Автономної Республіки Крим. Учасники конференції вирішили домагатися референдуму з приводу повернення вкладів. З'їзд постановив створити „Всеукраїнське об'єднання захисту прав вкладників". У своїй промові Л. Табурянський сказав, що коли влада не реагуватиме на протести 500 ошуканих вкладників, то, можливо, зареагує, коли їх буде 5,000 або й 50,000 осіб. Друкованим органом об'єднання стала гумористична сатирично-карикатурна газета „Халепа". І багато хто вважає це доречним, оскільки тисячі вкладників справді потрапили в халепу.

КОМУНІСТИ НАЙПОПУЛЯРНІШІ

КИЇВ. — Новий виборчий закон, за яким половину депутатів обиратимуть за партійними списками, сприятиме найбільше Комуністичній Партії України, свідчать останні соціологічні опитування. Комуністи виявилися найпопулярнішими серед опитаних, набравши 11 відс. На другому місці — Народний Рух України, якому симпатизують 4 відс. виборців. Демократична і Соціялістична партії набрали по 3 відс, а інші партії менше 1 відс. Дані Центру Політичних Досліджень та Конфліктології трохи відрізняються. За комуністів голосуватимуть 11 відс., за Рух і ДПУ — по 7 відс., за СПУ біля 5 відс. і за Народно-Демократичну Партію майже 3 відс.

НАДІЯ НА СПІВПРАЦЮ

КИЇВ. — Заступник голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка прийняв амбасадора Чехії в Україні Павела Машу у зв'язку із завершенням його уповноважень. В. Мусіяка поінформував його про працю українських парляментаристів на ниві законодавчого забезпечення економічних реформ. Розповів про прийняття виборчого закону та закону про податок на додану вартість, який стане одним із вирішальних чинників нормалізації бюджетного процесу. Мусіяка відзначив користь для України досвіду Чехії в галузі приватизації та торгівлі. Під час розмови висловлено спільне побажання змішнювати зв'язки між парляментаристами обидвох країн.

Амбасаді ЗСА погрожували

Київ (УНІАР). — 30-го вересня амбасада ЗСА в Україні заявила, що її співробітники працюють у звичному режимі, не зважаючи на „повідомлення від органів влади про потенційну загрозу терористичного акту щодо установ американського Уряду".

Однак день перед тим служба охорони амбасади заборонила знімати на відео резиденцію амбасадора ЗСА у Києві.

За повідомленням українського телебачення, в амбасаді дійсно тривала звична праця: там приймали заяви громадян на виїзд до ЗСА та сам амбасадор, за даними пресслужби, був на праці. Не залишали своїх бюр і співробітники інших установ.

У міністерствах закордонних справ та внутрішніх справ і у Службі Безпеки України не підтвердили факт попередження про можливий терористичний акт. Пресекретар СБУ Анатолій Сахно лише заявив, що поширення таких чуток могло б бути використано у політичних цілях та зіграти на руку тим, кому недовподоби американська допомога в Україні.

О. Мороз попрощався з амбасадором Індонезії

Київ (УНІАР). — Голова Верховної Ради Олександер Мороз зустрівся з амбасадором Індонезії в Україні Роні Хендравана Курніаді у зв'язку з закінченням його дипломатичної місії.

О. Мороз підкреслив вийняткову ролю Індонезії у Русі неприєднання і попросив сприяння щодо вступу України до цієї міжнародної організації. Амбасадор зазначив, що Україна, яка тепер має статус гостя у цьому русі, незабаром дістане статус спостерігача.

Україна є дуже важливим партнером, бо „вона є другою по силі в своєму регіоні", сказав Курніаді. На зустрічі увагу приділено також військово-технічному співробітництву, зокрема постачанню спеціяльної техніки, суднобудуванню і розробленні нафто-газових родовищ.

П. Лазаренко очолив „Громаду"

Київ (Р. Р;). — В суботу, 27-го вересня, третій з'їзд партії Всеукраїнське об'єднання „Громада" ухвалив передвиборчу програму і обрав нового лідера. Головою партії обрано голову Дніпропетровської Обласної Ради, депутата України Павла Лазаренка.

Партію „Громада" створено наприкінці 1993 року. В 23-ох областях створено її відділи, а також у Криму і Києві. Загальне число її членів — 17,000 людей. Серед делегатів з'їзду були представники культури, освіти, медицини, підприємці й робітники.

Промовляючи на третьому з'їзді, Олександер Турчинов критикував „правлячий режим" за те, що він довів Україну до катастрофічного стану.

Депутат Верховної Ради Юлія Тимошенко заявила, що „Громада" є в опозиції до нинішньої влади і представила проект основних положень інтегральної програми відродження та розвитку України.

З'їзд ухвалив заяву, у якій наголошено, що нинішні керівники будь-якою ціною хочуть зберегти владу і водночас вони довели неспроможність вивести державу з кризи. Отож, зазначено в заяві, їм належить відповісти за те, що довели населення до злиденного існування. Злочинном є і те, що прибутки отримується з державної внутрішньої позики. Зокрема, з бюджету у 1995 році було взято понад 800 млн. дол., адже ставка тоді була 140 відсотків. Дохід з облігацій цього року становить 40 відсотків річних.

Делегати з'їзду у своїх виступах наголошували, що у містах, які відвідав П. Лазаренко, влада відразу ж розпочала тотальні перевірки тих організацій і установ, з керівниками яких зустрічався депутат.

(Закінчення на стор. 4)

У СВІТІ

У ЧІЛЕ В МІСЦЕВОСТИ КОЛІНА, всього 15 миль від Сантіяго, столиці країни, у нез'ясовному наглому пожарі в будинку для калік і умово недорозвинених дітей, підлітків і дорослих загинуло 30 осіб. Пожежники появилися біля будинку Льос Ляврелєс всього 15 хвилин після початку пожару, але вогнь горів з такою швидкістю, що вже не вдалося погасити одної з горіючих палат. Жертвами стали найбільше немічні, котрі самі не могли порушуватися, а також і декотрі врятовані діти, що уважали це забавою і полізли назад у горіючу палату.

НІМЕЦЬКИЙ КАЦЛЕР ГЕЛЬМУТ КОЛЬ у неділю, 28-го вересня, підготовлюючись до виборів, які відбудуться у цей час наступного року, запропонував виборцям більш докладну програму своєї п'ятої з черги передвиборчої кампанії обіцянкою боротися зі злочинністю та зменшити податки.В опублікованих розмовах з кореспондентами засобів масової інформації та особистих виступах Г. Коль, який вже 15 років безперервно є канцлером Німеччини, говорив про те, що зріст злочинности в країні є одною з двох першочергових точок у програмі національних виборів, які вже починають гіпнотизувати політичну еліту країни. Крім того, у радіо-інтерв'ю Г. Коль сказав, що німецькі громадяни „хочуть бачити більше поліції на вулицях і вимагають сильнішої державної влади".

В АМЕРИЦІ

ЗАСТУПНИЦЯ НЮЙОРКСЬКОГО губернатора Бетсі МекКофлі-Росс після короткотривалої але бурхливої кар'єри на згаданому становищі та частих непорозумінь з губернатором Джорджом Патакі і Републиканською партією, а зокрема після того, як губернатор не допустив її кандидувати разом з ним у наступних виборах, вирішила змінити свою партійну приналежність. Повідомляючи репортерів засобів масової інформації про своє рішення перейти до Демократичної партії, вона зазначила, що до цього натхнув її Вінстон Черчілл, який також на початку своєї політичної кар'єри змінив партійну приналежність.

У ПОНЕДІЛОК, 29-ГО ВЕРЕСНЯ, у Денвері, розпочалася друга розправа пов'язана з вибухом в Оклагома Сити у квітні 1995 року, де загинуло 168 осіб, підсудним, якої є Террі Ніколс колишній військовий приятель вже засудженого на кару смерти Тимоті МекВея. Першою фазою цієї розправи є вибір лави присяжних, який проходить повільно та на думку знавців потриває принаймеще три тижні. Підбираючи кандидатів, їх запитують про їхню настанову щодо смертної кари, їхні стосунки з виконавчими органами влади та чи спроможні вони бути справедливими супроти підсудного, не зважаючи на розголос розправи МекВея. Т.Ніколса оскаржено в убивстві та мнимій змові з МекВеєм.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Ідеї гарні, а практика...

Хоч Стів Форбс, колишній кандидат на пост президента Америки, не мав у виборах щастя, все ж його годі вважати невдахою — поперше, він є власником популярного економічного-фінансового журналу і щотижня його коментарі читають сотні тисяч впливових у підприємницькому світі осіб. Подруге, Форбс свої реформаторські ідеї намагається донести до якнайширшого кола американських читачів, тому його ім'я знаходимо у багатьох інших масових виданнях.

Два роки тому газета „Ню Йорк Пост“, привітавши Форбса з початком передвиборчої кампанії, зарахувала його до „істинно віруючих у вільний ринок, у припинення державного втручання в економіку, в обмежений Уряд і податкову реформу“. Таким він є й сьогодні, судячи з його недаваньої публікації в журналі „Рідерс Дайджест“. Біблія, нагадує Форбс, налічує 773,000 слів, Декляраціяя незалежности — 1,300 слів, а тим часом у податкових законах — сім мільйонів слів і щороку їх стає більше. При цьому середня амерканська родина платить тепер у вісім разів більше податків з кожного заробленого доляра, ніж у 1948 році. Форбс пропонує відмовитися від складної податкової системи, а натомість запровадити однаковий для всіх податок. Це означатиме, що родини з річним доходом до 36,000 дол. взагалі будуть звільнені від оподаткування, решта ж платитимуть одні і ті ж 17 відсотків річних з усіх своїх заробітків.

На думку Форбса, американці можуть і повинні домагатися значного зманшення федерального бюрократичного апарату, бо, мовляв, сильних державних структур Америка потребувала через загрозу війни з агресивним Совєтським Союзом. Тоді більшість урядових програм безпосередньо чи посередньо створювались з міркувань державної безпеки. Навіть федеральні позики на освіту використовувалося, щоб вишколювати спеціялістів для оборонної промисловости. Федеральні програми сприяння науковим дослідження служили тим же цілям.

На наш погляд, Форбс помиляється, коли впевняє своїх читачів, нібито зовнішніх загроз вже нема. Як багато інших американських політиків-ізоляціоністів, він кепсько розуміється на світових проблемах і на темних силах, що тепер, здається, принишкли, але насправді не зреклися намірів підбити людство на манівці. Проте Форбс має рацію в тому, що деякі федеральні програми треба реформувати. Між іншим, він пропонує створити індивідуальні і медичні і пенсійні конта громадян, куди начислювалися б ті суми, що тепер ідуть на податки, однак розпоряджатися тими контами мали б самі громадяни, без посередництва ненаситного урядового чиновництва. Америка, пише Форбс, нічого не змінить до кращого, поки не усвідомить, що джерело її сили — не в Уряді і навіть не у військовій могутності, а тільки в енерґії її вільного і заможного народу.

Свій рішучий похід проти податків продовжує у інший колишній кандидат на президента — Патрік Б'юкенен. Щоправда, він не погоджується з Форбсом, вважаючи, що 17-відсоткова „податкова зрівняйлівка“ полегшить життя не для бідних, а для багатих. Тому Б'юкенен обстоює ідею загальноамерканського податку на продаж, одночасно з яким слід скасувати всі інші податки і разом з ними — нелюбе для амерканців податкове бюро, Ай-Ар-Ес. Ось головні арґуметни Б'юкенена: тягар оподаткування переміститься з праці на споживання, а саме до цього давно закликають економічні експерти. Подруге, податку від продажу ніхто не може уникнути, ніяка тіньова чи мафіозна економіка, бо хліб і молоко, одяг і взуття мусять купувати всі без вийнятку. Отже, відсоток від кожної купленої речі йтиме просто у державну касу. Нарешті, відпаде потреба у виповнюванні податкових аплікацій, які забирають щороку 5.4 більйона годин у сотень тисяч податкових чиновників та адвокатів. Водночас Вашінґтон звільниться від тисяч лобістів, які тримають Конгрес у постійній облозі, шукаючи податкових полегш для своїх компаній і корпорацій.

Чи так було б насправді? Швидше за все — ні. Податок на продаж вже запроваджено у деяких стейтах і містах — і що ж? Покупці знаходять способи ошукувати державу, вступаючи у „джентелменську“ угоду з продавцями.

Американці ненавидять податки і всю податкову систему. Її таки нема за що любити. Однак вона далі існуватиме, як і в інших країнах. Завдання полягає, щоб зробити цю ситему більш справедливою, тобто перейти від добрих ідей до добрих практичних кроків. А це залежить також від самих платників податків, тобто від свідомости громадян-виборців.

Раїса Руденко

„НАЙВАЖЧИЙ" ЗАКОН

Щойно Верховна Рада України прийняла новий закон про вибори народних депутатів. Цей закон базується на змішаній системі виборів. Сесійна заля „кипіла" пристрасними промовами, неймовірною напругою і вибухами емоцій вже багато днів, у тому числі й 24-го вересня. Ніякий інший закон, окрім хіба Конституції, не приймався так важко.

Звичайно, Україна мала виборчий закон, за яким обирали парляменти теперішнього скликання і також попереднього. Проте багато політиків вважали, що на сьогодні цей виборчий закон застарів і потребував удосконалення. На їхню думку, обирати Верховну Раду чотирнадцятого скликання за нині діючою мажоритарною виборчою системою, тобто за умови участи 50 відс. виборців, неможливо, бо парляментаристів буде обрано менше, ніж на минулих виборах. А ми ж пам'ятаємо, що Верховну Раду сьогоднішнього скликання вибирали в кілька заходів, та повного числа — 450 — так і не вибрали. Але й парляменти обидвох попередніх скликань мають свої заслуги: перша Верховна Рада проголосувала за незалежність України, а теперішня — прийняла Констутуцію України. Та все ж переважала думка, що виборчий закон треба поліпшити, аби захистити його від впливів різного роду властей.

У світі відомо три основні виборчі системи: мажоритарна, за якої державу розподіляється на одномандатні округи і за право бути обраним до Верховної Ради може змагатися будь-яка особа, висунена згідно з правилами; таку систему підтримували депутати від Конституційного центру; пропорційна, за якою протенденти, які вже подолали певну частину перешкод, борються за депутатський мандант. В ідеалі партія іде на вибори, маючи повний склад Кабінету Міністрів, і якщо вона перемагає, то формує Уряд із членів своєї партії, беручи таким чином на себе відповідальність за дії виконавчої влади. Цю систему підтримували всі ліві групи і фракції, які одночасно були згідні, як компроміс, підтримати змішану систему. І третя — це змішана система виборів, коли частину депутатів обирається на мажоритарній виборчій базі, а другу частину — за партійними списками.

Ні одну з цих виборчих систем парлямент України довго не міг ухвалити. Після розгляду майже десятьох проєктів більшість депутатів у першому читанні підтримали законопроєкт про змішану систему виборів. Та пізніше депутати, які ще не увійшли в міцні бльоки чи партії, запанікували й почали ці бльоки створювати „під себе". Однак згодом помітили, що особливих успіхів їм так не досягти. Такі депутати змінили свою думку у почали виступати за мажоритарну систему виборів, яка принесла їм успіх у виборах до парляменту нинішнього скликання. Однак у державі за цей час сталося багато змін. Сьогодні простими словами-обіцянками виборців уже полонити неможливо. На арену вийдуть гроші. Комуністи виступали за змішану або за пропорційну систему виборців. Соціялісти — за пропорційну або змішану систему виборів. Але пропорційну систему також не всі вважають для України вигідною, оскільки людям доведеться голосувати не за конкретних кандидатів, а „за партійні прапори", за висловом Вадима Гетьмана. Противники цієї системи вважають, що партійне керівництво скерує у Верховну Раду не того, кого хочуть виборці, а кого вважатиме за необхідне. Але обрана на пропорційній системі влада буде підконтрольна, твердять інші, і так далі.

Депутати все частіше почали схилятися до змішаної системи виборів. Хоча і вона не зібрала необхідного числа голосів. На одній із сесій голова фракції НРУ Вячеслав Чорновіл, посилаючись на неназваного парляментариста, повідомив, що депутатам з „Конституційного центру" дано вказівку цілком не голосувати за змішану систему виборів.

Вирішено зі спірних питань голосувати поіменно за допомогою бальотів. Це дало змогу прийняти окремі положення, але проблему закону ще довго не вдавалося вирішити. Проте вирішити її було необхідно, бо тиждень закінчувався, а з наступного тижня, згідно з законом, уже має розпочатися виборча кампанія. Отож відтягувати далі було невигідно всім політичним силам. Тому опівдні традиційної перерви на полуденок у парляменті не було.

Як і очікувалося, на цій сесії помітно активізувалися прихильники Євгена Марчука і Павла Лазаренка. І ось голова Верховної Ради О. Мороз оголосив обговорення закінченим і поставив закон на голосування. За пропорційну систему проголосувало 202 депутати, за мажоритарну — 167, а за змішану — 219. Для прийняття ж закону треба було 226 голосів.

І в цей відповідальний момент виступили Євген Марчук і Павло Лазаренко. Їхні виступи, безперечно, мали резонанс і вплинули на рішення депутатів. Особливо думка Є. Марчука, який, окрім іншого, сказав, що змішана система виборів допоможе леґалізувати невластиві гроші.

Отже, у середу, 24-го вересня 1997 року, приблизно о год. 12:35 по полудні Верховна Рада України тринадцятого скликання 226 голосами ухвалила новий виборчий закон, яки базується на змішаній системі виборів. А боротьба за депутатські мандати щойно почнеться, і неважко передбачити, що вона буде не менш гострою і напруженою.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Думки під конвенцію УАКРади

Думаю, що після XIII Конґресу УККА у 1980 році вже усім відомо причини, чому треба було створити УАКРаду. Наслідки цього Конґресу доказали, що українське суспільство у ЗСА настільки дозріло, що хоче мати демократичну надбудову з демократичним проводом. Ця надбудова, чи репрезентація, об'єднувала б політичні та суспільно-громадські організації, а не була б „керованою демократією", тобто виразником однієї лише політичної групи чи партії. Українська громада у ЗСА належно прийняла створення УАКРади, а СКВУ визнав її як одну з двох надбудов у ЗСА.

УАКРада без сумніву заступає і є виразником чи не більшости українців у ЗСА та працює мирно і послідовно у різних ділянках життя українців в Америці, без зайвих бомбастичних виступів її представників. Її члени включилися у суспільно громадську і харитативну працю не лише тут, але і в Україні. Її провід не узурпує собі представництво усіх українців у ЗСА. Провід та членство УАКРади болієє над тим, що у ЗСА існують дві репрезентації українців та дальше бере участь у переговорах для створення одної репрезентації. Будучи демократичною надбудовою, УАКР ніяк не бажає приєднання до другої надбудови, лише бажає об'єднання на базі паритету, на що друга сторона не годиться. Думаю, що найвищий час, щоб для добра нашого і України було створено одну репрезентацію на засадах демократичних і на базі повного паритету. Ця репрезентація не була б підрядним членом лише одної політичної вітки, виконуючи лише накази.

Вашінґтонське бюро УАКРади гідно і достойно репрезентує українську громаду у ЗСА та виконує своє завдання не менше ефективно, як бюро УККА. Було б побажаним, щоб деякі особи у проводі другої репрезентації керувалися менше еґоїзмом, а більше громадською етикою і правдомовністю. У важких часах історії України треба призадуматися над тим, що краще для України: еґоїзм поодиноких провідних осіб і добро одної політичної партії, чи максимум доброї волі з дозою бажання правдивої співпраці на базі громадської етики. Тому саме так довго, як друга надбудова та її провід не зрозуміють основного принципу демократії і не виявлять бажання об'єднатися на базі паритету, так довго Українська Американська Координаційна Рада мусить і повинна існувати.

Ми мусимо усвідомити собі, що сильна, активна і демократична громада потрібна тут, у ЗСА, і для України.

Зенон Василькевич
Воррен, Миш.

Леся Ципочка,
Київ

Зміни в Уряді і реформи

Згідно з ідеологією реформ, стабілізація гривні повинна була привести до зростання виробництва. Гривню стабілізовано, але зрушень у виробничій сфері так і нема. Влітку 1997 року ситуація почала вже відчутно турбувати політиків, адже під загрозою виявилася сама ідеологія реформ. Для підтримки влади довелося піти на широкомаштабні кабінетні зміни. Однак, що це дало для економіки?

Призначення А. Голубченка (колишнього міністра промисловости) на пост віцепрем'єра завершило формування системи виконавчої влади. А до того у ряді заходів, які без перебільшення заслуговують назви „липневої революції", було і створення Вищої економічної ради, і налаштування двох інституцій прогнозування. Посилення цих двох структур, у якому, до речі, повністю відтворено Інститут економіки Національної Академії Наук — Інститут мінекономіки, — має засвідчити наміри влади щодо налаштування на більш зважене функціонування. Насправді ж знов створені служби, мабуть, за традицією стануть займатися не так аналізою і прогнозою, як налагодженням власного господарства. Серйозним конкурентом вже існуючим структурам вони навряд чи стануть.

Інша сторона питання — адміністративна реформа. Хоч і був призначений Леонід Кравчук на пост голови комісії адміністративної реформи, справа дійсного реформування, зрештою, опинилася в руках у протеже Світового банку Сергія Тигипка. Саме на нього покладені нині обов'язки щодо реформування міністерств економіки і агро-промислового комплексу. Однак, як таку компетенцію віцепрем'єра мають сприйняти щойно призначені керівники міністерств — сенсація сезону Віктор Суслов і знахідка сезону ексміністер АПК Юрій Карасик?

Основний крок на вищому рівні і напрямі „функціонального" реформування було зроблено, коли з 27 зформували 18 міністерств і три державні комітети. Здавалося б, призначеним керівникам вища державна влада довірила справу, їм тепер і діяти. Однак призначення на ролю реформатора віцепрем'єра С. Тигипка засвідчує елементарну непродуманість дій реформаторів.

Представник „лівої" ідеології В. Суслов на пості міністра економіки змінив суперноменклятурного „ринковика" Ю. Єханурова. Ю. Єханурова отримав в управління Державний комітет з питань підприємництва, Валерій Пустовойтенко власноруч провів нараду з підприємцями і погрожує створити Раду підприємців при Кабінеті Міністрів, а в цей час прихильник іншого підприємницького угруповання — Українського Союзу Промисловців і Підприємців — А. Голубченко стає віцепрем'єром. На додаток міністром транспорту, у розвитку якого зацікавлені УСППівські кола, призначено досить опозиційного до цієї структури поміркованого парляментариста Валерія Черепа. А наприкінці липневої революції Національний Банк разом з Міністерством фінансів при активному посередництві японського банку „Намура" з'являється на Лондонській фондовій біржі і намагається терміном на рік залучити там фонди під авансований кадровими перестановками ренесанс національної економіки.

Одне слово, авто подане. Цікаво, чи зрушить воно з місця?

7-ий Конґрес СФУЖО — початок нової доби

Від 22-26-го жовтня в Торонто відбудеться 7-ий Світовий Конґрес Світової Федерації Українських Жіночих Організації, на якому буде рішатися дальший напрям діяльности СФУЖО і його складових організацій. Скінчилася доба, в якій головною есенцією існування було створення незалежної України. Існує незалежна Україна і тепер перед СФУЖО стоїть питання: що далі? Яка доля чекає СФУЖО у 21-му столітті?

Ці питання стоять не тільки перед українськими жіночими організаціями, але перед цілою діяспорою. Незалежна Україна набирає все більше і більше самопевности і щораз менше і менше потребує і хоче „допомоги" діяспори. Отже, яка доля діяспори, яка доля українських організацій, яка доля української культури в діяспорі? Який напрям має взяти діяльність СФУЖО?

СФУЖО — це єдина українська організація, яка має своє місце в системі Організації Об'єднаних Націй. І знову, що далі? Здобути такий статус не було легко. Як має виглядати праця СФУЖО в ООН в майбутньому? Ці теми будуть широко дискутовані на конґресі.

У конґресі СФУЖО візьме участь декілька відомих українських жінок. На святочному відкритті конґресу виступить сенатор Рейнел Андрейчук. На бенкеті промовлятиме гостя з України Сузанна Станік, міністер юстиції. Відбудеться презентація книжки вибраних нагороджених творів про Чорнобиль 25-го Літературного конкурсу ім. Марусі Бек. Сама фундаторка літературних конкурсів, д-р Маруся Бек, колишній посадник Дітройту, членка СУА і почесний член СФУЖО, буде роздавати нагороди.

На бенкеті проголошені висліди 26-го Літературного конкурсу на тему: „Передаймо нащадкам наш скарб — рідну мову". Відбудеться презентація нового видання СФУЖО, а саме книжки „Холмщина і Підляшшя".

Однією з актуальних тем теперішнього дня — це тема української мови. На конґресі відбудеться панель на тему: „Українська мова — вияв духовности нації". Буде теж порушена одна з пекучих тем сучасного життя і майбутнього століття, а саме роля модерної жінки: „Жінка — родина і професія".

7-им Конґресом СФУЖО починає святкування свого 50-ліття і вирішує напрям своєї діяльности у XXI столітті.

Віра Маланчій
Торонто, Онт.

Петро Часто

Нема вічних розлук...

III

Батько на повторний запит відповів, без зайвої задуми, що він є українцем вже повні 42 роки і не думає цього сьогодні міняти. За той час двоє інших в'язнів, які сиділи досі при столі мовчки і дещо собі записували, піднялися на повний зріст, взяли зі столика гумові шлявфи, яких я не сподівався бачити тут, при реєстраційному столику. Вони з криком, один по-польськи, а другий по-російськи, вимагали від батька вибору національности. Я навіть не хотів вірити, що вони, самі також в'язні, битимуть батька... Як то батько мав вибирати одну з тих національностей, що цілими віками поневолювали український народ?! Батько далі, хоч вже досить понервований, повторив те саме, — що він народився українцем і назавжди залишиться ним. Обидва писарі довше не питали... Били вони його ногами куди попало і всього за кілька кроків від мене, перед моїми очима. ... Моє серце з болю розривалось, а очі з кожним ударом наповнювалися рячнішими сльозами. Я стояв, наче вкопаний у землю, та безпомічно й гірко плакав. Мій батько був у моєму житті наче дороговказом — був моїм батьком і моїм другом. Він хоч і не був високої будови, але був сильний, бадьорий, веселий і, як мені здавалося, дуже мудрий. Він дуже любив свою родину, маму і нас. Нам він віддавав усе, що тільки посідав... Якось ті побої скінчились. Той самий в'язень, що і перше по-чеськи питав батька про національність, знову повторив те саме питання. Я гадав, що биття вже закінчилося і батька залишать у спокої. Він ще раз відповів: 'Я народився українцем і я ним є, я не можу і не вміює брехати'. Не чекаючи дальших пояснень, обидва урядники вдруге накинулися на безборонного батька і цього разу з такою швидкістю, силою і люттю, що скоро повалили на землю, копали чобітьми в груди куди їм вигідно, в живіт та в голову. Тоді я не витримав і, повний розпуки, розкричався і розжалівся, як мала дитина, та прискочив до тих розбишак, і щось хотів їм сказати. Та голос із мене взагалі не виходив..." (стор.174).

„Самі також в'язні..." — цей уривок варто б прочитати нашим засліпленим ліберально-демократичними мітами землякам, які, щоб виглядати гарно — не знати перед ким! — впевняли, що ворогами українців є не російський народ чи польський, а тільки російська чи польська влада. Ті двоє в'язнів, поляк і росіянин, не були ж ніякою владою, ні московською, ні варшавською — але вони були кість від кости своїх народів, несвідомими і тому ще небезпечнішими носіями великодержавницької психології. Тому вони , всупереч очевидній правді, таки записали українця росіянином. І юний син приходить до єдино правильного висновку: „В той час я став ще більше переконаним, що українцям треба боротися і вмирати за своє природне право на життя. Я бачив, що всі наші сусіди, коли тільки була нагода, нищили нас... І не було в нашій історії хоч одного доброго сусіда, щоб можна було йому довіряти". Ось чому автор звертає увагу на кожний випадок солідарности українців між собою і на їхню здатність співчувати та допомагати іншим — українці, довго поневолені, були мудрішими і відповідальнішими за життя, ніж поневолювачі. В якому контрасті, наприклад, постає перед читачем росіянин Іван-„капо", з його чорним ротом, з нагайкою і особливою ненавистю до українців (стор. 186-187).

Фізично і нервово виснажений Степан потрапляє до в'язничного шпиталю і співчутливий лікар допомагає йому змінити літеру „Р" на рукаві на „П" — поляки мали все ж легшу долю. Однак за цю полегшу довелося хлопцеві заплатити надто високу ціну: за той час батька забрали до іншого табору. А Степан, вже як „поляк", вирушає до Саксенгавзену. „Зацікавлені в'язні підходили до дротяних загород і випитували, звідкіля нас сюди привезли, чи знаємо, як довго ще триватиме війна, хто її виграє та чи є в нас надія, що вийдемо на світ живими?" А проте Саксенгавзен мав свою перевагу — тут можна було записати себе українцем і навіть дістати трикутник з літерою „У". „Мене дуже здивувало, що така велика частина в'язнів носила на червоних трикутниках літеру „У". Я не міг собі уявити, що тут було стільки арештованих українців. Мені виглядало, що кожен п'ятий в'язень був українського походження".

Переказувати ці спогади — марна річ. Їх треба читати і перечитувати. Було б дуже доречно, якби вони потрапили до рук доброму кінорежисерові: стосунки Степана з учителем-вінничанином, з Грицьком „Фідєнком", з вредним Юреком — готовий сценарій, фільм на його канві був би вражаючим твором про підлітків у кривавих пазурях війни та смерти...

Закінчення буде

20-ий Український фестиваль СОУК Менор Коледжу

20-ий Український річний фестиваль Менор Джуніор Коледжу і його Студійного Осередку Української Культури відбудеться в неділю, 5-го жовтня ц. р., від полудня до 5-ої год. по полудні на посілостях коледжу у Дженкінтавні, Па. Цей 20-ий „новий і кращий" фестиваль включатиме виступи танцювальних і вокальних ансамблів на двох сценах — в будинку і надворі; більше майстрів народного мистецтва, виставки, ярмарок; для дітей розвагові гри, їзда на кониках, возом на сіні „петтінґ зу". Як завжди, смачні страви і українські традиційні.

Цього року вперше на фестивалі Менору виступить чоловічий хор „Прометей" і група бандуристів.

Чоловічий хор „Прометей", заснований у 1962 році, виконує релігійні, клясичні і народні композиції. В додатку піяністка Ірена Пелех-Зварич виконує на фортепіяні твори виключно українських композиторів. Група бандуристів заснована приблизно рік тому. Це 10 дітей зі школи св. Івана, які грають традиційні українські народні пісні під керівництвом Сестри Бернарди, ЧСВВ.

Менор Коледж вітатиме знову український танцювальний ансамбль „Волошки", який має у репертуарі понад 40 традиційних танців з усіх областей України у мистецькому виконанні 35-ти танцюристів. „Волошки" виступали в північносхідних частинах Америки, в Канаді та в Україні. Також виступатимуть юні танцюристи школи танців „Волошки".

Повертається на фестиваль танцювальний ансамбль „Весна". Танцюристи віком від 4 до 18 років виконують українські танці з центральних і карпатських областей України. Вони виступали на різних імпрезах у Пенсильванії.

„Черемош" — це юна танцювальна група, яка виконує традиційні танці Карпатських гір. До танців приграють музиканти заслухані з покоління в покоління мелодії, вивчені без нот. Головною метою групи є закріпити традиційні танці і музику Гуцульщини.

Повертаються на фестиваль також „Соловейки" — дитячий вокальний ансамбль з Філядельфії під керівництвом проф. Зої Маркович. „Соловейки" виконують українські народні, традиційні та релігійні пісні вже понад 10 років. Вони виступали на міжнародних фестивалях, брали участь у церковних і шкільних концертах.

День закінчиться льосуванням квитків — перша виграша: чотири дні і три ночі для двох осіб в Орландо, Фла.; друга — „кошик насолоди". Квитки можна закупити під час фестивалю — три за 25 дол., або 10 дол. за кожний зокрема.

Служба Божа відбудеться в каплиці академічного будинку в год. 10:30 рано.

Щиро запрошуємо вас прибути на фестиваль. Квитки для дорослих 4 дол., для дітей 1 дол. Паркування безплатне. Фестиваль відбудеться без уваги на погоду на кемпусі Менор Коледжу. По додаткові інформації слід телефонувати на число: (215) 885-2360.

У НЮЙОРКСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТСЬКОМУ медичному центрі у понеділок, 29-го вересня, проживши 73 роки помер відомий американський мистець Рой Ліктенстін. Він був визначним майстром квінтесенції „Поп" мистецтва та знаною особистістю в американському мистецькому світі. Згідно зі заявою його дружини Дороті, причиною смерти були комплікації спричинені запаленням легенів.

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ у 1997 році
(три або більше членів в місяць)

За місяці:	Організатор, Від.	Число членів	Сума забезпечення
січень	Віра Баніт, 473	4	12,000
	Франк Куземчак, 113	3	24,000
лютий	Микола Дяківський, 161	4	65,000
березень	Леон Гардінк, 206	4	123,000
	Варка Бачинська, 184	3	38,000
	Віра Баніт, 473	3	9,000
квітень	Ярослав Завійський, 155	4	36,000
	Ілько Цибрівський, 417	3	16,000
	Стефанія Гаврилюк, 88	3	31,000
	Володимир Кривулич, 266	3	20,000
	Євген Остиславський, 234	3	65,000
	Лон Старух, 172	3	39,000
травень	Василь Драбик, 368	5	15,000
	Володимир Кривулич, 266	3	30,000
	Олександра Лаврин, 175	3	15,000
червень	Мирон Пилип'як, 496	5	21,000
	Михайло Данилик, 28	4	48,000
	Мирон Ґрох, 461	4	20,000
	Євген Остиславський, 234	4	145,604
	Марія Болоська, 282	3	30,000
	Юрій Данилів, 153	3	81,000
	Дмитро Ґалонжка, 307	3	11,000
	Мирон Кузьо, 277	3	9,000
липень	Стефанія Гаврилюк, 88	7	60,000
	Ольга Марущак, 82	4	30,000
	Василь Пастушок, 231	4	18,000
	Юлія Кресина, 382	3	30,000
	Анна Перун, 39	3	9,000
серпень	Лон Старух, 172, 267, 489	8	235,000
	Михайло Турко, 63	4	20,000
	Микола Дяківський, 161	3	23,000
	Христина Ґербеги, 269	3	6,000
	Леон Гардінк, 206	3	11,000

Екзекутивний Комітет УНСоюзу складає щиру подяку всім повище поданим відділовим організаторам, які своєю наполегливою працею дали доказ, що дбають про ріст нашої довголітньої установи як у її членстві, так і у майні. Ці організатори з відданістю сповняють свою працю впродовж цілого року і тому прізвища деяких появилися у кількох місяцях.

Закликаємо всіх відділових організаторів, прізвища яких не подані у цьому почесному списку, доложити своїх старань у приєднуванні нових членів до УНСоюзу і прислати якнайбільше число аплікацій, щоб цей список збагачувався все новими організаторами у чергових місяцях.

СЛАВА УПА

ПОКЛІН ЖЕРТВАМ АКЦІЇ "ВІСЛА"

50-ліття АКЦІЇ "ВІСЛА"
55-ліття ЗАСНУВАННЯ УПА
50-ліття РЕЙДУ ДЕЯКИХ ВІДДІЛІВ УПА НА ЗАХІД

Крайовий Комітет запрошує на

НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ

в суботу - 18-го жовтня, 1997 р., початок - год. 2-га по пол.

в будинку НТШ: 63 4th Avenue, New York

Вступне слово — ведучий програмою
проф. ВОЛОДИМИР СТОЙКО
„Акція Вісла" та її наслідки з перспективи 50-ти років
проф. СТЕФАН ЗАБРОВАРНИЙ
Нові архівні документи про депортації українців Польщі 1939-1947
проф. ВОЛОДИМИР СЕРГІЙЧУК
Боротьба УПА на Закерзоні та великий рейд на Захід
майор ПЕТРО СОДОЛЬ

та на

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

в неділю - 19-го жовтня, 1997р. о год. 2:30 по пол.

в залі школи Cooper Union
East 7th Street & 3rd Avenue, New York

беруть участь:
маестро ***Олександер Слободяник***
тенор ***Володимир Гришко***
кольоратурне сопрано ***Олександра Грабова***
вокальний ансамбль „Промінь" - кер. ***Б. Волянська***
Петро Бокало *- монтаж прозірок*
Володимир Курило *- ведучий програмою*

Вступ $15.00 дорослі, $5.00 молодь
Квитки можна набути:
СУРМА-Ню Йорк, Н.Й. (212) 477-0729
РОКСОЛЯНА-Мейплвуд, Н. Дж. (973) 763-8778

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

повідомляє що

7-ий КОНҐРЕС СФУЖО

відбудеться

від 23-го до 26-го жовтня 1997 р.

в Торонто в приміщенні
Colony Hotel, 89 Chestnut St.
Tel.: 1-800-387-8687

ВІДКРИТТЯ
Церемонія відкриття Конґресу в четвер 23-го жовтня о год. 7:15 вечора в Колоні Готел. Святкове слово виголосит сенаторка РЕЙНЕЛ АНДРЕЙЧУК.

БЕНКЕТ
В суботу, 25-го жовтня о год. 7-ій веч. відбудеться святковий бенкет в залі SHERATON CENTRE HOTEL, Daminion Ballroom. Квитки в ціні 55 дол. можна набути у **Анни Бідяк (тел.: 603-7819 або домашній 766-4296)**, як також в канцелярії КУК **(тел.: 762-9427)**.

Кількість квитків обмежена, тому просимо купувати їх вже тепер. Можна замовляти цілими столами по 10 осіб.

Екзекутива СФУЖО *щиро запрошує* ширше громадянство до участи в цьому Конґресі. В програмі передбачається цікаві доповіді і панелі, мистецькі виставки та інше.

Присутніми будуть делеґатки жіночих організацій з різних країн українського поселення.

КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА" в Ню Йорку

ділиться сумною вісткою з українською громадою, що в п'ятницю, 26-го вересня 1997 р. відійшов у вічність на 81-му році життя

ДУМКА

бл. п.
інж.-архітект
АПОЛІНАРІЙ ОСАДЦА

бас-соліст, ініціятор-основник хору „Думка", довголітній голова і член Управи хору, один із основників і голова Союзу Хорів в Америці (СУХА).

Родині покійного складаємо найщиріші співчуття.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА І ЧЛЕНИ ХОРУ „ДУМКА"

ПОДЯКА

Цією дорогою складаємо щиру подяку родині, приятелям, знайомим і всім тим, які своїми молитвами і численною участю у відправах віддали останню пошану

бл. п.
БОРИСОВІ ГУБЦІ

Дякуємо парохові церкви св. Богоявлення о. Василеві Годенчуку та Осипові Джусові за відправлення Служби Божої та Панахиди.

Осипові Захаркові, Романові Куцілеві, Петрові Балко, Міркові Пилишенкові, Мирославові Тицькому за теплі слова розради під час тризни.

Складаємо подяку за квіти родині М. Масловським, Тоні Ву і Зенонові Куликові, Вернонові Віверові, Укр. Дім і СУМ.

Дякуємо за пожертви на Служби Божі, які зложили.: Анна і Роман Буцєрка, Дарія і Володимир Остап'юк, Дарія і Юрій Ганушевський, Марійка Рідл, Ольга і Василь Хміляр, Михайло Дзибан, Лена і Василь Бездух, Володимир і Соня Кулинич, Личишин, Стефан Сипняк, Василь Ліщинський, Річард Санов, Вернон Вівер, Ольга і Стефан Чолач, Ляриса і Андрій Харамбура, Марія і Богдан Чолач, Богдан Домбчевський, Евстахій і М. Загачевський, Ірена і Дейвід Вільгелм, Зеня і Ярослав Кужіль, родина Ґроссман, Таня і Мирон Бабюк, Анна і Василь Корнило, Люба і Володимир Юськів, Евгенія Зубіль, Анна Васьків, Катерина Панич, Джінні Зарецкий, Марія Лесик, Галя Стернюк, Молі Білоус, Марія Філят, Марія Корнило, Марія Данилишин, Юстина Ґлушко, Богдан Саврас, М. Сьолковський, Михайло Єйна, Василь Хміляр, Дмитро Бездух, Орг. Золоті Струни-Бандуристи, СУМ.

Дякуємо за пожертви в пам'ять покійного на Фонд Дітям Чорнобиля:

	250 дол.	Мирон і Ґена Масловський;
по	200	Іванна Губка, Зеня і Ярослав Кужіль з родиною;
	100	Ляриса і Андрій Харамбура;
по	50	Анна і Микола Єйна, Наталія і Михайло Слободинський, Ірма і Володимир Пилишенко, Богдан Венгловський, Евген Обаранець, Роман Куціль, Мирон С. Масловський, Михайло Єйна;
	30	Фронтір Телефон;
по	25	Богдан Скробач, Анна і Любомир Ґалуґа, Евген Кулик, Андрій Кужіль, учителі школи #44 Сіти Скул Дістрікт;
по	20	Володимир Чолач, Оксана Лонкевич, Стефан Ольшанський, Андрій Яріш, Ростислав Шутер, Галя і Мирон Тицький, Катерина і Таня Кузиляк, Михайло Кулій, Ярослав Матковський, Марія Крижанівська, Василь Білан, Марко Харамбура, Петро Лещишин;
по	15	Катерина і Михайло Лялька, Богдан Хомяк, Марія Попович;
по	10	Ольга і Стефан Чолач, Катерина Нессен, Катя Пукирес, Надя Петрик, Марія Фалат, Стефанія Біжок, Петро Балко, Марійон Вовкович, Стефанія Телега, Евген Сидор, Іван Шурин, Володимир Рабарський, Стефанія Лаба, Любомир Білик, Йосиф Сабатович, Зенон Омецінський, Володимир Вірло, Емілія Сулима, Василь Сохоцький, Марія Сипливий, Зенон Масловський, М. і З. Литвинець;
	5	Наталія і Микола Мигович.

Ще раз дякуємо всім, що разом з нами відпровадили нашого мужа, батька, діда і прадіда на вічний спочинок.

ІВАННА ГУБКА з родиною

Ділимося сумною вісткою з односельчанами, приятелями і знайомими, що в п'ятницю, 12-го вересня 1997 року в Україні, село Синевідсько Вижне на Бойківщині, після довгої недуги, упокоївся в Бозі

бл. п.
МИКОЛА СЛИВКА
Нар. 31-го грудня 1910 р.

Покійний від молодих літ був членом Організації Українських Націоналістів за що відбув 5 років в польській тюрмі, а також 10 років Сибірської каторги.

Покійний залишив у смутку:
дружину — ДАРІЮ
брата — ГРИГОРІЯ з дружиною ОЛЬГОЮ, Фініксі Арізона.
ближчу і дальшу родину в ЗСА й Україні.

Хай рідна українська земля буде йому легкою, а пам'ять про нього нехай залишиться вічною.

Горем прибиті:
брат ГРИГОРІЙ СЛИВКА з родиною.

Ділимося болючою вісткою, що у вівторок, 30-го вересня 1997 р. з Волі Всевишнього по короткій, але тяжкій недузі відійшла у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

бл. п.
АННА МИКИТА
з КОВАЛЬЧИКІВ

нар. 10-го серпня 1911 р. в Тикуличах біля Перемишля, а замешкала в місті Честер, Па, де була довголітня членкиня Союзу Українок Америки і УНС.

ПАРАСТАС відбудеться в п'ятницю, 3-го жовтня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Kaniefski-Kendus-D'Anjolell при 3900 West 9th St. Trainer, Pa.

ПОХОРОН відбудеться о год. 10-ій рано в суботу, 4-го жовтня з української католицької церкви св. Духа 3015 West 3rd St. Chester, Pa., а опісля на український цвинтар св. Марії на Факс Чейсі, Па.

Горем прибиті:
муж — СТЕПАН
дочка — ГАЛИНА з чоловіком ІВАНОМ МОРЕНКОМ
син — РОМАН ЗИНОВІЙ
внуки — ГРИЦЬО і
— ДАНИЛКО
та ближча і дальша родина в ЗСА й Україні.

Замість квітів прохаємо датки на Український Музей СУА в Ню Йорку: 108 2nd Ave., New York, N.Y. 10003.

Градуант військово-морської академії в Аннаполісі

21-літній Ролянд Р. Тінк, син св. п. д-ра Ролянда Тінка і Дарії Скамай-Тінк, роджений 23-го листопада 1975 року у Вілмінґтоні, Дел. Втративши найдорощого приятеля-батька, вже на 14-му році життя, віддався вповні книжці, з неї черпав знання, включно з інформаціями про Україну.

По закінченні середної школи Отців Салезіянів у Вілмінґтоні, дев'ятьма золотими та одною срібною медялами, без перешкод вступив до вимріяної військово-морської академії в Аннаполісі, Мд. Продовж чотирьох років навчання належав до відзначаючої десятки (на 1,000 студентів). В останньому році одержав ранґу командира II батальйону та був вибраний президентом Модельного клюбу ООН.

За винахід — поліпшення машинерії для роботів, відзначено його спеціяльною нагородою.

19-го травня ц. р. на спеціяльній церемонії одержав нагороду за відзначаючі осяги у інженерії.

Стипендія А. Бирка дає йому можливість продовжувати студії в будь-якому університеті. Його праця про уліпшення торпед і підводних човнів була вибрана, як одна з найкращих з-поміж ґрадуантів нуклеарної інженерії та була упублікована в журналі "Naval Proceedings" за липень ц. р.

Внукові складаємо щирі ґратуляції, благословення Божого в його задумах та пам'ятати про своє походження.

Віцепрезидент А. Ґор ґратулює Р. Тінкові.

Бабуня Арета і дідо Мирон Скамай

ФРАНЦУЗЬКА ОЛИВНА ФІРМА у злуці з найбільшою російською газовою компанією та оливною компанією Маляйзії, як прямий виклик ЗСА підписали 2 блн. дол. контракт розшуків покладів природнього газу в Ірані. Угода під керівництвом французької оливної компанії Тоталь була підписана, не зважаючи на перестрогу Уряду президента Билла Клінтона, що ЗСА застосують торговельні санкції проти будь-якої компанії, що переступить закон 1996 року, котрий вимагає акції проти фірм, які допомагатимуть Іранові вкладом грошей понад 40 мілн. дол. Інші згадані в цій угоді фірми, це російський Газпром і Петронас Маляйзії, котрі в обидвох випадках є тісно пов'язані з урядами своїх держав.

ЗАЛОГИ КОСМІЧНОЇ СТАНЦІЇ „МІР" і американської космічної ракети „Атлантіс" цілий день у понеділок, 29-го вересня, займалися розладовуванням привезеного американцями потрібного обладнання та інших конечностей. Американський астронавт Майкл Фол більшість дня збирав рослини рощені на станції „Мір", які забирає зі собою на Землю, щоб досліджувати як вони росли без впливу ґравітації. Його на станції „Мір" замінить астронавт д-р Дейвид Вулф. М.Фол відбув чотири з половиною досить неспокійних місяців на станції „Мір", включно з нечинністю головних комп'ютерів і колізією, що й спонукало деяких членів Конгресу голосно сумніватися у безпечності станції.

У ЧЕТВЕР, 25-ГО ВЕРЕСНЯ, президент Билл Клінтон відвідував Центральну середню школу в Літтл Рок, Аркенсо, де 40 років тому вперше дев'ятеро учнів-мурнів, щоб переступити поріг цього навчального публічного закладу, мусіли робити це під охороною озброєних американських вояків. Цим разом Президент ЗСА був тим, який особисто широко тримав відкриті двері тим же самим дев'ятьом тодішнім учням і разом з ними відзначував ту пам'ятну подію. Крім того, у своїй промові-виступі з нагоди відзначення згаданих роковин, президент Б. Клінтон зі жалем підкреслив, що не зважаючи на час, який пройшов від того часу, расова дискримінація в ЗСА на жаль дальше існує. Аналітики уважають, що ця промова Президента стане ядром його запланованої расової політики.

П. Лазаренко...

(Закінчення зі стор. 1)

На заключній пресовій конференції П. Лазаренко сказав, що ідеологія „Громади" — соціял-демократія. Розпочато переговори з шістьма партіями про створення тіньового уряду. Згодом „Громада" оприлюднить результати цих переговорів, зазначив Лазаренко. Він сказав, що нелегко буде через місяць формувати партійний передвиборчий список, однак „Громада" готова до будь-яких випробувань „і заявила про себе як потужна центристська сила".

Політичні коментатори звертають увагу на той факт, що привітання з'їздові надіслали голова Верховної Ради України Олександер Мороз і колишній прем'єр-міністер України, депутат Верховної Ради Євген Марчук. Привітали з'їзд „Громади" і голова Української Республіканської Партії Богдан Ярошинський та заступник голови Народного Руху України Олександер Лавринович.

Росія...

(Закінчення зі стор. 1)

ється антиамериканський відтінок. Але нам належить зрозуміти, що вони означають — порожню реторику чи політичний курс. Втім, це не перша антиамериканська заява Єльцина за останні три-чотири роки... Я пов'язую зростання антиамериканських настроїв з декількома чинниками. Поперше, Єльцин починає відчувати свою силу, він запевнив, що невдовзі Росія обійдеться без закордонних кредитів, без допомоги Міжнародного валютного фонду. Подруге, Єльцинові не подобається, що ЗСА гостро критикують Росію за доставу ядерної технології Іранові і за недемократичний закон про релігії. Антиамериканський крок Єльцина нагадує совєтські часи, коли кремлівські керівники вимагали від ЗСА не втручатися у питання європейської безпеки. СССР в такий спосіб намагався спричинити незгоди між Західньою Европою і Америкою".

Посвячення пам'ятника Барабашеві на „Січі"

На „Січі" в Канаді українці стали поселюватися у 1990 році. Впродовж десяти років там побудували церкву, школу „Січ", а опісля школу „Запоріжжя", пошту „Січ", Народний Дім. Була це повноцінна українська колонія, а її населення доходило до понад 90 родин. Сьогодні на цій колонії тільки кількох родин, але вони вдержують добру славу минулого їхніх дідів. Хоча колонія ліквідувалася наслідком убогої землі, мочар і лісів, то тлінні останки її основоположників не забуваються в молодого покоління.

Раз в рік на „Січі", в день празника до католицької церкви Успення Пресвятої Богородиці, молоді з'їжджаються навіть з найдальших околиць. В цьому році припадало ще 85-ліття посвячення церкви. Була ще інша подія, що стягнула на свято довколишні українські оселі. В цьому дні приятелі і друзі поета „Січі" Володимира Барабаша вирішили відкрити йому пам'ятник.

Далеко перед заповідженою 10-ою годиною з'їжджалися старі канадські роди „Січі" — Барабашів, Твердинів, Деркачів, Карасевичів, Герелюсів, Мацібовських, Миколайшиних, Швалюків, Манулаків та інших.

Святкування започатковано Службою Божою і Всенощною. Головним целебрантом був о. мітрат Михайло Буячок, декан Дофину, а два отці дияконии Леонтій Твердун і Мар'ян Ковальчук, сини й внуки піонерів, прислугували. Після спільної Панахиди за всіх зформована процесія з піснею на устах рушила походом на цвинтар до пам'ятника, який був обкритий білим полотном та перев'язаний стяжкою національних кольорів. На переді несено канадський і український прапори, які випозичили ветерани Шовл Лейку.

Імпрезу біля могили Барабаша започаткував коротким змістовним словом інший син піонерів давньої Дофинської колонії Михайло Негрич, з Вінніпегу. Обширну сильветку поета змалював наступний бесідник з Вінніпегу д-р Михайло Марунчак. Володимир, говорив він, має свої заслуги у видаванні молодечого журналу „Юкрейнєн Кетолік Ютз Лор", поважні заслуги в перекладній літературі, як також автор близько тисячі поем та афоризмів, які видав Інститут-Заповідник Маркіяна Шашкевича в 1994 році. Всі ці публікації були вкладені у підніжжі пам'ятника. Про працю з молоддю говорила Павліна Мірус, яка в свій час співпрацювала з Володимиром в Калгарі. Про поезію й афоризми доповідала мгр Олена Негрич, редактор згаданого видання.

Привіти започаткували другу частину святочного відзначування, зараз таки, коли Степан Пресунька, заслужений сеньйор „Січі" та Дофинщини перетяли перепоясану стяжку. Зачитано привіт від Провінційної Ради КУК Манітоби в обох мовах. З Калгарі наспів привіт від д-ра Мирослава Гладишевського з пожертвою на пам'ятник. Оксана Крипс з Венкуверу, колишня амбасадор до провінційної леґіслятури вітала як приятеля, коли то вона займала важливі позиції в Бразилійській провінції та української спільноті. Хвилюючий привіт надіслав колишній генерал-губернатор Канади Ед Шраєр, пишучи, що поезія Барабаша його хвилювала. Він надіслав поважний дар на пам'ятник та пожертву на піонерську церкву Матері Божої в Січі. Обширне слов в двох мовах надіслав Іван Новосад з Вінніпеґу, який не міг прибути особисто, але його родинні коріння пов'язані зі Січчю, бо там він родився. В Городі, сусідній колонії він теж учителював. З поважним даром на пам'ятник і церкву він надіслав картину церкви на „Січі", яку він отримав за довголітню громадську працю від Фундації „Освіта". Під кінець їх о. мітрат Буячок посвятив пам'ятник і сказав коротке і змістовне слово. Після цього почалися молитви на поодиноких гробах піонерів. Зберігається в доброму стані гріб Федька Барабаша (1918) і Марти Барабаш (1938), які подарували землю під церкву і цвинтар.

Спільною обідовою перекускою закінчено імпрезу дня, яку у великій мірі підготувала Тіна Батерновська зі своїми подругами та помічччю своєї родини. В підготові була включена навіть наймолодша в родині, чотирилітня Дейна, яка приложила до пам'ятника квіти. Милою несподіванкою для всіх був виступ жінок з піонерськими піснями, який підготували Тіна Батерновська та Микола Стебніцький.

Було ще привітання від амбасадора та міністра Лена Деркача, якого діди поселилися також у недалекій околиці. Свято мало національний всеукраїнський і канадський характер.

М. Мар

Балтимор відзначив 6-ті роковини незалежности України

В суботу, 23-го серпня ц. р. українська громада Балтимору урочисто відзначила шосту річницю проголошення незалежности України. Свято підготовив Громадський комітет, що його очолив Климентій Баб'як, і воно відбулося в залі української католицької церкви св. Михаїла.

Святкування почалось соборним Молебнем за український народ, українську державу і її Уряд. Молебень відправили о. Михайло Михлик, парох церкви св. Михаїла, та о. Віктор Кулій, настоятель української православної церкви св. Михаїла. Отець Віктор присвятив свою проповідь любові до Бога, батьківщини і рідної мови, а о. Михайло — конфесійному замиренню.

Зразу по відправі відбувся святочний бенкет в парафіяльній залі, програму якого вів Роман Хома, адвокат і асистент стейтового прокуратора. Програму свята почала Віра Ганкевич-МекФітерс виконанням національних гимнів ЗСА і України.

Свято відкрив К. Баб'як, вітаючи від нашої громади учасників, зокрема радників амбасади України, представників посадника Балтимору та конгресмена Б. Кардина. Петра Доценка та Олексія Бережного, політичного та економічного радників амбасади України, він попросив передати від нашої громади щиросердечний привіт Президентові Леонідові Кучмі та нашим братам і сестрам в Україні з нагоди 6-ої річниці проголошення незалежности України. Наша громада сповнена радости з тієї нагоди, єднається думками з українським народом в цей радісний святочний день, бо ми ж його частина.

Він згадав про те, що наша громада кожного року відзначала Січневі роковини державности і соборности на те, щоб знову відновлювати свою вірність ідеалові самостійности та передати нащадкам цей ідеал, щоб єднатися з українським народом та підтримувати його боротьбу за відновлення української держави. Він вважав, що молода українська держава — це вислід довгих змагань українського народу, який пройшов тернистий шлях та зложив на жертвинику волі численні жертви. Тому ми радіємо її успіхами, але і з тривогою переживаємо її труднощі і невдачі. Ми болієм тим, що в урядових установах ще стільки антидержавних і антиукраїнських сил та що на сьомому році незалежности борці ОУН і вояки УПА не є визнані офіційно Урядом. Перед Україною ще багато праці, зокрема на полі збройних сил, в економічному, політичному і культурному житті та шкільництві. Але ми віримо в живучість українського народу та в те, що він очиститься від усього окупантського намулу і при Божій допомозі довершить державне будівництво та незалежність.

Головні доповіді виголосили запрошені радники амбасади України у Вашінґтоні. Петро Доценко, політичний радник, спершу відчитав звернення амбасадора д-ра Юрія Щербака до української громади ЗСА, а згодом зупинився на немалих успіхах української дипломатії та успіхах у будові демократичної і правної держави. Згадав і про збільшену тепер співпрацю України із ЗСА та НАТО.

Олексій Бережний, економічний радник, розповів про тяжкий економічний шлях сучасної України, демократичні перетворення в незвичайно важких умовах, як в перші роки незалежности назбирались величезні довги, розвал імперії і інфляція знищили заощадження громадян, брак відповідних законів охорони власного виробництва тощо. Але вже є познаки, що йде до кращого. Вказував теж на потребу закордонних інвестицій, зокрема із ЗСА.

По виступі радників Тарас Сметанюк відчитав проклямацію Периса Гленденінга, губернатора стейту Меріленд, а Марта Кікена відчитала проклямацію посадника міста Балтимору Курта Шмока. Усні привіти від К. Шмока передала Лариса Саламаха, а привіт від конгресмена Б. Кардина передала його зв'язкова Маріянна Крайтнер, признавшись залі, що її діди Микола і Марія Яриничаки, прибули в 1914 році до ЗСА з України. Як і минулими роками, литовську громаду Балтимору репрезентувала адвокат Елена Арманас, президент Ради литовських товариств Мериленду.

Святочну вечерю почато і закінчено молитвами, які провели о. М. Михлик та о. В. Кулій. Відзначення шостої річниці проголошення незалежности України закінчено співом „Боже Великий, Єдиний".

Про декорації столів і залі подбали Юлія Гуменюк і Іветт Гудима. Запрошення і програмки свята були виконані К. Баб'яком. Цінні вони ще і тим, що на програмках надруковано текст Акту проголошення незалежности України Верховної Ради з 24-го серпня 1991 року.

Б. С.

ПОДІЇ

ЗУСТРІЧ З ОФІЦЕРАМИ УКРАЇНСЬКОЇ МІЛІЦІЇ

Пассейк, Н. Дж. — Кредитова кооператива „Самопоміч" (Ню Джерзі) та Українська Централя в Пассейку влаштовують зустріч з офіцерами Української Міліції Львівської області, які перебувають в ЗСА в рамках програми міжнародної правоохорони „Гармонія". Зустріч відбудеться у п'ятницю, 3-го жовтня, в Українській Централі, 240 Говп аве. в Пассейку, Н. Дж., початок о год. 7-ій вечора. За інформаціями слід телефонувати безкоштовно 1 (888) BANK UKE.

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези будуть поміщені у „Свободі" **тільки після появи платних оголошень** у щоденнику або „Українському Тижневику"

РЕДАКЦІЯ „СВОБОДИ"